

הרב עובדיה יוסף מנהיג רוחני, נשיא מועצת חכמי התורה, לשעבר רב העיר תל-אביב 1920-2013)

נולד בבגדד שבעירק. המנהיג הרוחני ונשיא מועצת חכמי התורה של מפלגת ש"ס מאז הקמתה. הוא גם היה מן החשובים שבפוסקי ההלכה בדורות האחרונים. שימש הרב הראשי הספרדי (ראשון לציון) בשנים 1983-1973, כיהן בתור דיין בבית הדין האזורי בירושלים (1958-1965) והפך לחבר בית הדין הרבני הגדול ב-1965. שימש רב ראשי ספרדי בתל-אביב - יפו בשנים 1969-1973. חתן פרס ישראל לספרות תורנית. נחשב בעיני רבים בכיר הרבנים בעולם היהודי, וזכה לתארים כמו "פוסק הדור", "גדול הדור", "מאור ישראל" ו"מרן".

הרב עובדיה ביקש לאחד את המסורות ההלכתיות לאור פסקי רבי יוסף קארו, מחבר ה"שולחן ערוך". לפיכך פעל לאחד את מנהגי העדות בארץ ישראל ובתוך כך לוותר על מנהגים ומסורות שנהגו העדות השונות בארצות המוצא.

הרב עובדיה יוסף הראה תעוזה פסיקתית וחדשנית בתפקידו ובין השאר, כתב פסק דין שהתיר ייבום במקום חליצה שלא היה כמקובל בתקנה של הרבנות הראשית לישראל. הוא התיר נישואין עם בני העדה הקראית, קבע כי ביתא ישראל הם יהודים לכל דבר - פסיקה שהובילה להחלת חוק השבות על יהודי אתיופיה, הוא התיר את כל העגונות של חללי צה"ל במלחמת יום הכיפורים, התיר מכירה בשנת שמיטה, הביע עמדה עקרונית, שמצוות יישוב ארץ ישראל אינה עומדת בפני פיקוח נפש, אסר לומר הלל ביום העצמאות, ואף התנגד לחבישת פאה נוכרית.

כתב שישה כרכים של ספר ההלכה "יחווה דעת", שהפך פופולארי ומבוסס על שיעורי הלכה שנתן במסגרת "פינת הלכה" בקול ישראל, מתחילת כהונתו בתור הרב הספרדי של תל-אביב ועד סוף כהונתו בתור הרב הראשי הספרדי לישראל הוא הפך למנהיגה הבלתי מעורער של ש"ס עם הקמתה ב-1984 ועד יום מותו. הפעילות הזאת זיכתה אותו במעמד ציבורי מרכזי במדינת ישראל כולה.

עיריית תל-אביב קבעה לוחית זיכרון בכניסה לביתו שבשד' רוטשילד 69